

2.

Ved et den 10. ds. afholdt Møde i Landstingets Udvalg angaaende Lov om Udvidelse af Esbjerg Havn, ved hvilket Møde Direktør Høst var til Stede som Repræsentant for Det forenede Dampskibs-Selskab, fremsatte Direktør Høst følgende Bemærkninger:

Som Det forenede Dampskibs-Selskab har tilladt sig at skrive i sit ærbødige Brev til Formanden for det Udvalg, som det høje Ting har nedsat til Behandling af Spørgsmaalet om Udvidelse af Esbjerg Havn, er der dels af Hans Excellence Ministeren for offentlige Arbejder og dels af Medlemmer af det høje Ting fremsat Udtalelser, der gaa ud paa, at Eksporthavnen i Esbjerg for Tiden ikke krævede særlige Forandringer, og Selskabet har med stor Bekymring set, at den Anskuelse næredes forskellige Steder, at Eksporten for Øjeblikket gik sin gode jævne Gang, og dens Tarv var vel røgtet, og at man derfor for Tiden ikke behøvede at træffe særlige Foranstaltninger til at beskytte dens Interesser. Det er disse Tanker, som — det kan jeg sige, fordi den, der har Skoen paa, bedst ved, hvor den trykkes — ikke ere rigtige, og jeg er glad ved og takker Udvalget for, at der er givet Det forenede Dampskibs-Selskab Lejlighed til, at en Repræsentant for Selskabet nærmere kan komme til at udtale sig for det ærede Udvalg om denne Sag. Det er mit Haab, at det vil lykkes mig at godtgøre, at Forholdene i Esbjerg Havn ikke ere saadanne, at de for Tiden ere tilfredsstillende for Eksporten, og at det ikke er saaledes, at det er forbeholdt Fremtiden at vise, om de *ville blive* uheldige, men at tværtimod Forholdene nu ere af en saadan Beskaffenhed, at jeg — naar jeg siger, at de ere rent ud utaalelige — er vis paa, at jeg ikke bruger for stærkt et Udtryk. Jeg haaber, at jeg skal kunne godtgøre dette ved dels lidt nærmere at fremhæve de Mangler ved Havnen, som ere paapegede i vor Skrivelse til Landbrugsministeriet, hvilken Skrivelse — som bekendt — findes aftrykt i Folketingsudvalgets Betænkning, og dels ved at paapege andre Ulemper, som Havneforholdene medføre, og som ikke ere nævnte i denne Skrivelse.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den Skuffelse, som Det forenede Dampskibs-Selskab har lidt ved at se fremsat et Forslag, der i Modsætning til den allerede i Fjor vedtagne og stadfæstede Lov fuldstændig tilintetgør Forhaabningerne om snarlig forbedrede Forhold for Eksporttraffikkens Vedkommende, — Forbedringer —, som Det forenede Dampskibs-Selskab med saa stor Glæde saa imødekommet ved den nævnte Lov af 1908.

Jeg maa maaske begynde med en ganske kort Oversigt over Udviklingen af Farten af Det forenede Dampskibs-Selskabs Skibe paa Esbjerg — den, der jo i Virkeligheden udgør den allervæsentligste Del af hele Skibsfarten paa denne By — for derigennem at godtgøre, hvilke Vanskeligheder Selskabet stadig har haft at kæmpe med —, Vanskeligheder, som egentlig først gav Stødet til og Motivering for en Udvidelse af Havnen —, og jeg tør vel paaregne, at dette kan have nogen Interesse, al den Stund det er Eksportvirksomheden, som Esbjerg By for en meget væsentlig Del skylder hele sin nuværende Betydning, og fordi det er igennem denne Skibsfart, der ogsaa omfatter Persontrafikken, og saa at sige udelukkende gennem denne, at Danmark over Esbjerg staar i Forbindelse med England; og et Medlem af nærværende Udvalg har jo i Tinget udtalt sin Sympati med, at der ogsaa af denne Grund — altsaa af Hensyn til vor Forbindelse med England — bør gøres noget for Esbjerg Havn.